

Dibuixants d'ara

PICANYOL

Creador de móns màgics

JOSEP Lluís Martínez Picanyol encara que nat en una clínica de Vic, el 16 de març de 1948, es declara natural de Moià, poble en el qual va viure fins als 15 anys pensant només en dibuixar i en escriure contes. Com que d'això se'n ressentien els estudis va decidir deixar-los oficialment i venir-se'n a viure a Barcelona on va entrar a treballar, com a nano de fer encàrrecs, a «Selecciones Ilustradas» de Josep Toutain.

En aquells moments tenia la il·lusió de ser dibuixant d'històries serioses i, més que res, li agradaven les de l'oest i les que passaven a la selva. En dibuixava moltes i les ensenyava als companys d'oficina. Vela, però, que no se'n acabava de sortir fins que un dia se li va acudir de fer uns dibuixos humorístics que va mostrar a Jordi Ginès, «Gin». Aquest el va animar i li va pronosticar que el seu estil havia de ser mut, o si per cas amb molt poques paraules, i li va proposar d'entrar a «Matarrotas», que aleshores dirigia. En aquest setmanari hi va publicar per primera vegada.

També va ser «Gin» qui el va portar a «L'Infantil» (ara «Tretzevents») revista en la qual s'hi va estar una colla d'anys, concretament fins al 1977. Picanyol diu que una vegada li van comentar que era el dibuixant que havia fet més originals en tota la història de la publicació, de la que guarda un gran record. En ella va crear una sèrie ben llarga de personatges («L'Escolta

Ginestet, La Sílvia, Els Joglars, Puf, El Banyetes, L'Alabí i molts altres) i va fer-hi de tot: acudits, jocs, entreteniments...

De 1969 a 1971 va treballar a «Diario de Barcelona», cridat pel que aleshores era cap de secció Josep M. Cadenà, per a fer tots els dibuixos de complement que són necessaris en un diari i l'any 1972 va començar a publicar en un altre lloc on encara continua: «Cavall Fort», en el que hi ha fet popular el seu personatge d'«Ot, el bruixot».

Com que sempre l'han preocupat els problemes ecològics, després d'una curta experiència de vida comunitària al Montsant, es decideix, el 1972, a anar a viure a Sant Jordi Desvalls (Gironès) on encara s'hi està. Quan surt el diari «Catalunya Express» hi fa unes tires (Els Mims, Els Naufragis) i, esporàdicament, també dibuixa a «Yes», «Penthouse», «Actualidad Española», «Punt Diari», etc... Ha publicat, mitjançant agència, molts dibuixos a tot Europa, principalment muts, a tot Sudamèrica, a Mèxic, als Estats Units, a Austràlia i a l'Unió Sud-africana. Una de les coses en que s'ha especialitzat són els dibuixos en els que s'han de trobar «diferències» i els publica a «Lecturas» i també a Anglaterra.

Ara treballa per «Catalunya Cristiana» amb historietes d'una família que es diu Moixó, per «Cavall Fort», per «Lecturas» i sobretot en la il·lustració de contes i de llibres de text per les editorials «La Galera», «Barcanova» i «Edelvives». Ha fet diverses exposicions de di-

buxos, tant individuals com col·lectives (una amb els dibuixants de «Cavall Fort») també ha fet posters, cartells, postals de loga i d'ecologia, decorats i figurins de teatre i inclús creació de jocs de deducció i de passatemps matemàtics. Ha escrit diversos contes i reconeix que té tendència per uns temes determinats el tractament dels quals li produeix una especial satisfacció i que el seu llapis dibuixa amb un delit renovat. Són els ambients medievals, en els què hi surten trobadors, cavallers, dracs i princeses; els de personatges mitològics i fantàstics com sirenes, bruixes, follets i fades; els de temes religiosos, en els que hi apareixen àngels i dimonis o bé els còmics que contenen històries com la vida de sant Francesc d'Assís; els que fan referència a idees més profundes, com les de la solitud de l'home amb les seves conseqüències de naufragis, marginals i suïcides i, per damunt de tots, els que toquen una de les seves grans preocupacions, la recerca de l'harmonia entre l'home i la naturalesa, i, com a conseqüència, l'estudi de l'ecologia, del loga i de l'antropologia.

L'humor de Picanyol és, com el seu dibuix, net, poètic i de bona llei, reflexe exacte del seu creador que cada dia i en cada dibuix s'està fent un món a la seva mida i al seu gust, un món màgic en el qual a tots ens agradaria, en ocasions, poder refugiar-nos-hi.

Lluís Solà i Dachs

